

ZÁBOŘSKÝ ZPRAVODAJ

ROČNÍK 15.

ZÁBOŘÍ 4. 11. 2021

ČÍSLO 2/2021

Úvodní slovo

Vážení Zábořáci

letos tu máme druhé číslo našeho Zábořského zpravodaje. Covidová opatření nám postupně rozvolňovala, a i v naší obci to bylo znát. Začala se konat různá společenská setkání, akce, ale i sportovní klání. O všem, co se událo, se dočtete právě v tomto čísle zpravodaje.

Dovoďte mi, abych vás trochu informoval o činnosti našeho obecního úřadu a samozřejmě celého zastupitelstva. Letos jsme se pustili do oprav obecního majetku. V budově školky, kde se nachází kroužek keramiky, jsme opravili chodbu, která byla, jak mnozí z vás viděli, dosti zchátralá a opadávala zde omítka. Myslím, že se nyní bude dětem, vyučujícím a také rodičům v „keramice“ o to více líbit a dětem se bude i lépe tvořit.

V areálu školky a dětského hřiště jsme pokračovali rekonstrukcí skládku na dětské hračky a antuky k tenisovým kurtům. K tomuto „skládku“ jsme postavili prostornou pergolu, kterou mohou využívat nejen děti ve školce, ale i rodiče, kteří si jdou s dětmi na naše hřiště hrát, a nesmím zapomenout na naše tenisty, kteří mohou pergolu využívat při svých kláních a turnajích. Dále jsme natřeli a ošetřili všechny hrací prvky a prolézačky na dětském hřišti. Tímto bych chtěl vás všechny požádat o dodržování pořádku v celém školním areálu.

S vydatnou pomocí našich dobrovolných hasičů jsme opravili hasičárnu, máme nové auto, a to si zaslouží důstojné parkování. Věnovali jsme se i naší Zábořské hospůdce. Fasáda si už říkala o trochu pozornosti, jenže nás překvapila, v jakém špatném stavu se nachází a z malé opravy se stala velká oprava, která se povedla a naše hospůdka s kulturním domem značně prokoukla a ožila. Pustili jsme se do dlouho diskutované opravy hasičské nádrže Louže. Už se v ní bortily zdi a vypadávaly z ní kameny. Rekonstrukce se podařila, nyní už společně s SDH Louží napouštíme z rybníku Pátek. Letos ještě proběhne výsadba stromů na mezi U Vosůvek. Již jsou zde umístěné lavičky, ze kterých je krásný výhled na naše Záboří. Myslím, že zde vzniká krásný odpočinkový koutek pro naše spoluobčany.

Zmínil jsem asi největší a nejnákladnější akce, které jsme letos uskutečnili. Samozřejmě mimo těchto akcí je toho spousta, co se udělalo a zařídilo.

Snažme se, aby Záboří vzkvétalo a aby se zde našim spoluobčanům co nejlépe žilo.

Máme rozpracované další projekty, jež by Záboří prospěly. Nechci nic zakřiknout, ale doufám, že se nám povedou dotáhnout do zdárného konce.

Za vším, co se u nás v Záboří děje je spousta práce a zařizování. Tímto bych chtěl poděkovat všem lidem, kteří přijdou alespoň občas na brigádu a mají zájem o dění v obci. Zároveň bych chtěl vyzvat zejména mladší spoluobčany, aby se zapojili a občas přidali pomocnou ruku k dílu. Děláme si to tu hezké přeci pro sebe a pro naše děti.

Všem našim čtenářům a spoluobčanům přeji krásný letošní podzim. A doufejme, že se život i přes současnou zhoršující se situaci brzy vrátí do předcovidových kolejí.

Nově zrekonstruované důstojné prostředí pro mateřskou školu a tenisty

Michal Říšský, starosta obce Záboří

První písemná zmínka o Záboří

Práce kronikáře bývá i práce badatelská, při přípravě zápisů kroniky 2020 jsem narazila v Sobáčku na článek Mgr. Vladimíra Červenky o první písemné zmínce o Záboří. Už jsme s panem Vorbou několikrát řešili, jak je to správně, a myslím, že to máme v Záboří tro-

chu „zamotané“. Na kapliče na návsi máme vymalováno: „Založeno r. 1228“, na informační ceduli u Louže je uveden rok 1198, který rovněž uvádí pan Eduard Oberfalzer ve své Encyklopedii města obcí okresu Strakonice na základě písemné zmínky v darovací smlouvě Přemysla I., nu a v neposledním P. Jan Pavel Hille v historickém úvodu zapsaném roku 1928 do první zábořské obecní kroniky uvádí rok 1305.

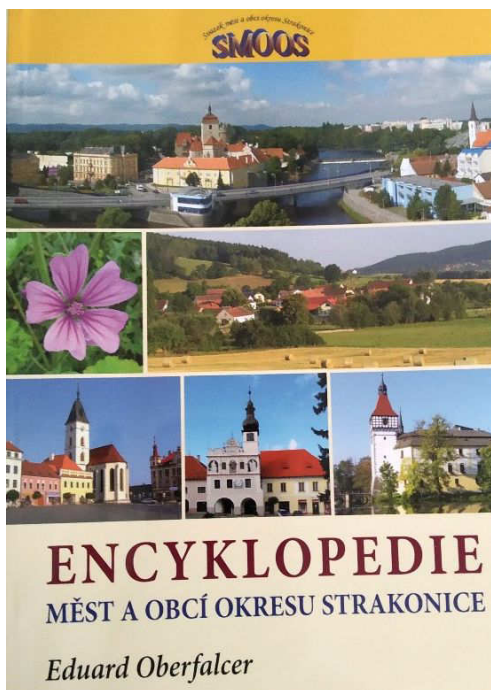
Bádat v tomto případě nemusím, oslovila jsem přímo s prosbou o vysvětlení a uvedení na pravou míru právě historika pana Mgr. Vladimíra Červenku a věřím, že snad i Vás zaujme jeho rozbor.

Jitka Říhová

Kritický rozbor p. Červenky

První, respektive nejstarší písemná zmínka je, nebo by alespoň měla být nejzákladnějším prvkem identity každé obce i jejích místních částí. Je však potřeba k ní přistupovat kriticky a nakládat s ní zodpovědně, neboť jejím smyslem není jen demonstrovat starobylost (rozumí se u lokalit, jejichž historii lze sledovat do středověku), ale především dostat ji do co nejširšího povědomí místního obyvatelstva, aby se stala běžnou součástí jeho lokálně-historických znalostí. Zkrátka, ideálně každý občan, školní mládež počínaje, by měl znát datum nejstarší písemné zmínky o své domovské obci.

Ke stanovení příslušného data ovšem nestačí jeho prosté převzetí z vesměs nejběžnějšího zdroje, kterým bývá obecní kronika. Je nutné zamyslet se, zda je skutečně relevantní, tedy podrobně posoudit všechny souvislosti. Kdy a za jakých okolností vznikla, zda se skutečně týká předmětné lokality (zvláště u sídel s hojně rozšířeným názvem, jako je Hradiště, Lhota, Újezd apod.), a jestli je

zjištěné datum totožné s datem vzniku zdrojového dokumentu (pramene), ať již jím je třeba listina či zápis v nějaké úřední knize. Výhodiskem by pak měl být právě onen prvotní pramen, nikoli jeho přepis nebo z něj druhotně vypsána fakta, jelikož při přepisu může dojít k chybám či mylnému výkladu získaných poznatků.

Na případu Záboří si můžeme vše výše uvedené velmi dobře ukázat. Zde s trochou nadsázky řečeno kolují hned tři, ne-li dokonce čtyři různé letopočty, pokládáné za datum nejstarší písemné zmínky o existenci obce. Rozhodně není sporu o tom, že Záboří patří k velmi starobylým sídlům na Blatensku. Který z těch letopočtů je ale správný nebo alespoň nejpravděpodobnější? K tomu se pokusím dospět následujícím rozbohem, jenž rozšiřuje to, co bylo na dané téma v souvislosti se Zábořím již publikováno ve zpravodaji Blatensko SOBě.

Prvním je rok 1198, který se mi ale přes veškerou snahu nepodařilo ověřit. Spíše se domnívám, že jde jen o chybně přepsaný letopočet 1298. Ten se již v pramenech dohledat podařilo. Podle opisu v kopiáři pražských johanitů (originální listina se zřejmě nedochovala) učinil dne 23. 4. 1298 Bavor (III.) ze Strakonice obdarování kostelu sv. Petra v Horažďovicích. Mezi svědky tohoto právního pořízení jsou jmenováni: Zvěst ze Záboří (v originálu *Swiestone de Zaborsye*), Vecl a Čadek z Mladějovic, Bruno z Vitějovic, Purkart z Řepice, Přibyslav z Hrádku a Dalevoj ze Zahorčic (zde míněny nejspíše Zahorčice u Volyně).

Vzhledem k tomu, že sídla naprosté většiny uvedených svědků leží v okolí Strakonice, dalo by se uvažovat, že první z nich, Zvěst, se psal po našem Záboří. Jenže to v dané době, jak uvidíme vzápětí, patřilo jinému majiteli. Že by zde ale měl nějaké dílčí pozemky? Nevíme. Navíc, nedaleko Protivína se nachází další stejnojmenná ves. Mohl se tedy psát i po ní. Bohužel jiné údaje, které by nám pomohly určit, o které Záboří šlo, k dispozici nemáme.

Pohlednice p. Milana Holuba z Blatné

Zvláště problematickým je druhé datum 1227, respektive 1228. K němu se obec přihlásila, když byl k domnělému 750. výročí „založení“ zhotoven a následně 15. 7. 1979 požehnaný nový zvon pro zábořský kostel.

Zdrojem zde byla listina, jejíž originál je uložen v Národním archivu v Praze, tradičně ovšem kladená do roku 1227. Král Přemysl I. Otakar měl jejím prostřednictvím postoupit Anežce, abatyši kláštera benediktinek u sv. Jiří na Pražském hradě a jejím nástupkyním, plnou pravomoc nad klášterními poddanými v různých částech země. Mnohé državy kláštera se nacházely v našem regionu, tehdy zvaném Božeňsko. Jmenovitě jsou v listině uvedeny vsi *Nagradisci* (Hradiště /u Kasejovic/), *Zagoru*, *Napoli* (Pole), *Podruhli* (Podruhli), *Huzinci* (nejspíše Uzeničky), *Drahinich* (Drahenice), *Naztesowe* (Stěžov), *Nereztc* (Nerestce). Pod názvem *Zagoru* by se pak mělo ukrývat Záboreň. Z hlediska etymologie se to však nejvíe příliš pravděpodobným. Pojem Záboreň vyjadřuje totiž buď polohu vsi za borem, tedy borovicovým lesem, nebo za lokalitou jménem Bor, což by v našem případě musel být Velký Bor. V názvu *Zagoru* ovšem tušíme spíše pozici za horou. Tomuto výkladu by lépe odpovídaly například Zahorčice u Lnář, možná i Záhoří na Písecku, které by ale spadalo spíše do Prácheňska. Nicméně, jak uvidíme dále, majetkový vztah svatojiřského kláštera k Záboreň přece jen doložit lze.

Listina s nejstarší písemnou zmínkou o Záboreň

K nejistotě ohledně identifikace vsi v citovaném dokumentu přistupuje ještě jedna skutečnost, a to dosti zásadní. Listina je totiž mladším falsem, pocházejícím z druhé poloviny 13. století, které mělo písemnou formou potvrdit starší a trvajících právních vztahy. V této době si daným způsobem zpětně pojišťovaly svůj majetek a práva různé instituce, zvláště církevní, aby je ochránily před rozpínavostí šlechty. Přesné datum vzniku listiny tak vlastně vůbec neznáme. V textu samotném uvedeno není čili nevíme ani, ke kterému roku by měla tato písemnost odkazovat. Historikové se domnívají, že někde do rozmezí let 1201–1220, takže i jinak, než se obvykle uvádí. Jediné, co lze z této problematické listiny vyvodit, a potvrzuje to i následující vývoj, je skutečnost, že Záboreň

existovalo již ve 13. století a patřilo tehdy k majetku svatojiřského kláštera.

Třetí datum, které přichází v úvahu, je 30. 11. 1305. To nese listina, jejímž prostřednictvím potvrdila abatyše Kunhuta Přemyslovna a celá řeholní komunita svatojiřského kláštera směnu několika vsí, mezi nimi i Záboreň s patronátem nad místním kostelem, též s tvrzí („*villam Zaborsie cum jure patronatus ecclesiae ac municione ibidem*“) a Vrbno (*Wirben*) v Božeňsku („*in Bozniensi*“), se šlechticem Koldou za jeho majetky a práva v Lužici (nad Vltavou), který leží blíže ku Praze a pro klášter byla jeho správa snazší než u vzdálených vsí na jihozápadě Čech. Citovaná listina zjevně není falsum, takže v ní obsažené datum lze pokládat za hodnověrné. Jednoznačně určené zeměpisné souvislosti, zvláště blízké Vrbno, jasně dokládají, že je tentokrát opravdu míněno naše Záboreň. Nelze než přiklonit se k tomu, že právě rok 1305 je první spolehlivou písemnou zmínkou o jeho existenci. Ostatně stejným způsobem, včetně odkazu na držbu vsi svatojiřskými benediktinkami přinejmenším od 13. století, vykládá nejstarší dějiny Záboreň i P. Jan Pavel Hille v historickém úvodu zapsaném roku 1928 do první zábořské obecní kroniky.

Na závěr mého výkladu je v souvislosti s popisovanou problematikou potřeba zdůraznit ještě jednu věc. První písemná zmínka se v naprosté většině případů nerovná datu založení. To se většinou zjistit nedá, jen někde mohou archeologické výzkumy stanovit přibližné rozmezí, ale málokdy jakékoli přesnější vřočení.

Od doby vzniku sídliště do chvíle, než nastala potřeba zaznamenat jeho existenci do nějaké písemnosti, uplynulo zvláště u těch, jejichž počátky sahají do středověku, většinou mnoho let, často i několik staletí. Zjednodušeně řečeno mohla být osada založena klidně již v 10. století, ale nejstarší zpráva o ní je třeba až ze století čtrnáctého. Nemluvě o tom, že mnohé prameny se ani nedochovaly, což poznání nejstarší historie řady sídel ještě více ztěžuje. Z těchto všech důvodů se důrazně doporučuje užívat vždy obrat **první/nejstarší písemná zmínka**, který je nejen dostatečně výstižný, ale především lépe odpovídá skutečnosti.

Vladimír Červenka

Prameny a literatura:

- Národní archiv, *Archivy zrušených klášterů*, ŘB sv. Jiří, inv. č. 206, 219.
- Státní okresní archiv Strakonice, *Místní národní výbor Záboreň*, inv. č. 42, sign. I/C/1, ukn 42.
- EMLER, Josef (ed.), *Regesta diplomatica nec non epistolaria Bohemiae et Moraviae*, Pars II. Annorum 1253–1310, Praha 1882, s. 1232, č. 1397.
- PROFOUS, Antonín – SVOBODA, Jan, *Místní jména v Čechách: jejich vznik, původ, význam a změny*, díl IV. – S–Ž, Praha 1957, s. 685–686.

Lidé z naší obce

Jaroslav Vorba a naše poslední společné „Cestování do vzpomínek“

Říká se, že člověk mění a pán Bůh mění, něco si naplánujete a najednou je všechno jinak, a i když nejste třeba věřící, přejete si, aby „něco“ bylo a bylo to spravedlivé a správné... Ale jsou věci, které nezměníme a musíme je přijmout, uvědomit si, co je důležité a co nám ta skutečnost dala – o co nás nakonec i

přes velkou ztrátu obohatila. Z nadpisu jistě tušíte, kam mířím. Navždy nás opustil pan Jaroslav Vorba. Nebyl si ce rodák - Zábořák, ale měl Záboří a Zábořáky rád. Jako vášnivý mykolog chodil na houby do okolních lesů, byl trpělivý posluchač, a tak rád navštěvoval kavárnu či hospůdku, byl zvědavý a měl rád historii, dokázal naslouchat pamětníkům a dostát slibu mlčenlivosti, jeho kresby jsou plné přírody, detailů květeny, autenticky zachycují místní domečky a půvabná zákoutí.

Co znamenal pro Vás, pro své kamarády, přátele, sousedy, si odpoví každý sám za sebe, dovolte nám na rozloučení vyslovit, čím obohatil nás – kolegy z redakce:

Jaroslava Vodičková:

„Těžko hledám slova, i když mám hlavu plnou vzpomínek na Jardu, pražského Zábořáka, výjimečného člověka s věčnou duší kluka. Vždyť jsme byli skoro sousedé, přes třicet let jsme se vídali téměř denně. Zнала jsem ho ale mnohem dříve, jezdil k tetě, paní Kovaříkové. Bylo ho všude plno. Zapojoval se do všech akcí a brigád, co tehdy národní výbor organizoval. Vzpomínám si na problémy s odpadem ve staré školní jídelně, tehdy mi říkal: „vidíš, jak jsem dopadl – v Praze se přede mnou třesou a tady čistím kanály a chodím pro svačinu“. Měl to tady rád. Rád zašel do hospůdky mezi kamarády, i když si ho někdy jako Pražáka dobírali. Zajímal se o historii, léta vedl zábořskou kroniku, kterou doplňoval svými kresbami a kolážemi. Není divu, že získala první místo v soutěži kronik, jak píše Jitka. Je to unikát. Doma mi visí na stěně od něho miniaturní, malé olejomalby se šumavskými motivy. Byl náruživý houbař a hlavně znalec hub. Kolikrát jsem za ním přišla s houbami, které jsem neznala, hned věděl, o

jakou houbu se jedná, kde roste a kdy. Věděla jsem, že kdykoliv za ním přijdu, vždycky mi poradí a pomůže, nejen s houbami. Citát Františka z Assisi zní – netrap se tím, co nemůžeš změnit. Ano, Jarda odešel a to změnit nemohu. Ale vím, že mi tu bude chybět, že když se podívám ven ze vrat, pořád tam bude u špalku sekat dříví, tak jako mnohokrát. Jen už k němu nebudu moci zajít a prohodit s ním pár slov. Vzpomínky na jeho filozofické úvahy a debaty a na spolupráci s ním na našem zpravodaji mi také nikdo nevezme.“

Děkuji Ti, Jardo, že jsi tu byl i pro mne.

Michal Gutwirth:

„S Jardou Vorbou jsem se setkal poprvé (tedy aspoň si to myslím) při sestavování redakční rady Zábořského zpravodaje před 15 lety, kdy nás tehdejší starosta p. Miroslav Augustin požádal, jestli bychom se do této novinářské řehole nepustili. Již tenkrát mne zaujalo jeho obrovské nadšení pro historii. Jelikož i já se o ni, nejenom tu zábořskou, zajímám, brzy jsme si padli do noty. Naše rozhovory se ovšem nevedly pouze tímto směrem, dotýkaly se i školy a sportu i dalších „chlapských věcí“. Často nás přišel povzbudit i při volejbalových kláních, bylo znát, že děním v obci opravdu žije.“

Mrzelo mě, když ukončil své účinkování v redakci zpravodaje, mnohonásobně víc mě ale zasáhla zpráva o jeho definitivním odchodu.

Bude nejenom mně velmi chybět!

Jitka Říhová:

„Jára mi bude hrozně chybět, především jeho rošťácký úsměv a vztyčený prstík u vyprávění, jsem moc vděčná, že mi ho osud přivedl do cesty životem. Když jsme na jaře 2007 dávali dohromady první číslo Zábořského zpravodaje, v podstatě jsme se neznali a ještě jsme si vykali, aby ne, vždyť pan Vorba byl ve věku mého tatínka. Vymysleli jsme společnou rubriku „Cestování do vzpomínek“, co se také od nás dalo čekat jiného - Jarda byl v té době kronikářem a já památkářkou, prostě systematicky jsme se doplňovali ve znalostech historie. Jarda už v té době používal zkratku pro své jméno JaVor a k tomu mu hezky sedělo moje JiŘí, u prvního článku v prvním čísle jsme ještě měli JaVor a JiŘí a pak už jsme to prohodili a věřte, že jsme zmátli i mnohé odborníky a jsme uvedeni i v několika publikacích jako zdroj: Jiří Javor ze Záboří. Kolikrát jsem se musela smát, když se mě někdo ptal na kontakt či chtěl s tím panem Jiřím Javorem seznámit. Stala se z nás dobrá dvojka, já Járu kárala za rukopis, doslova jsem luštila, co že mám sepsat, on zas mě za moje vzletné obraty – měl prostě rád holá fakta.“

Když jsme se zapovídali, bylo to vždycky na dlouho, třeba nad Romkovo sbírkou pohlednic či známek, dokonce jednou jsme v zimě ve zvonici kostela stáli s Vláďou Červenkou a mluvili a mluvili - asi 4 hodiny – celí zmrzlí jsme se rozcházeli s tím, že to dořešíme příště.

Nikdy nezapomenu na zážitek z vyhlášení ceny Nejlepší kronika Blatenská, která se konala 4. 11. 2015

v Hajanech (viz foto). Domluvila jsem se s Ing. Vokrojevou ze SOB, že uděláme Járovi překvapení, řekla jsem mu, že pojedeme na školení, vůbec netušil, co se na něj chystá a tak byl opravdu ohromený, když byl vyhlášen nejlepším kronikářem – zcela zaslouženě a celou cestu domů mi v autě od srdce spílal – asi taky zcela zaslouženě, co jsem to na něj spáchala za podraz – když jsem zastavila před jeho domečkem, oba jsme se strašně rozesmáli. I takové byly rozhovory s Járou.

Je mi velkou ctí, že mohu pokračovat v jeho práci kronikáře, kroniku vedl od roku 2005 do roku 2015 a je doslova ukázková, vedená s pečlivostí jemu vlastní, a výjimečná díky i jeho krásným kresbám. Vždycky mi rád poradil, pomohl, když jsem po něm kronikaření přebírala.

Dnes už vím, že každé setkání s Járou bylo obohacující a jen pevně věřím, že Jaroušek už nyní bádá v nebeském archivu.“

Úvodní text a foto Jitka Říhová

Vítání občánků v Zábři

Veronika Buková

oslavenkyně, Lucinku Špirochovou a Verunku Bukovou.

V sobotu 4. září 2021 se konala na dvoře Obecního úřadu v Zábři pod lípou malá slavnost, vítání nových občánků do života. Krásné přírodní prostředí a slunečné počasí tuto minislavnost ještě umocnilo. Vítat do obce se měly tři děti, dvě malé princezny a jeden malý princ. Ten bohužel onemocněl, a tak se nakonec zúčastnit nemohl.

Pracovnice obecního úřadu, Blanka Potůčková, přivítala přítomné rodiče s dětmi a doprovodem a představila malé

Privítat je přišly i děti z místní mateřské školy se svojí paní učitelkou a přednesly pásmo básniček.

Po jejich milém vystoupení dostal již slovo pan starosta Michal Říšský. Úvodem připomenul, že tento krásný zvyk, vítání do obce, měli již naši dávní předkové a je jistě hezké tuto tradici dodržovat. Popřál rodičům hodně sil a elánu při výchově dětí. Je to krásný a odpovědný úkol a důležité životní poslání. Vyjádřil naději, že rodiče své ratolesti naučí lásce a úctě k přírodě a všemu živému, pravdě a smyslu pro spravedlnost, že jim budou vzorem a budou na ně působit tak, aby z nich vyrostli čestní a slušní lidé. Následovalo předání finančního daru od obce, krásné kytice maminkám, drobných dáreků pro děti a přípitek.

Rodina Špirochova s dcerou Luckou

Přejeme našim novým malým občánkům, aby vyrůstali v láskyplné náruči svých rodičů v hřejivém prostředí svých domovů.

Text a foto Jaroslava Vodičková

Úprava zeleně v obci

Sečení má v letošním roce na starosti Jiří Čadek se syny Jirkou a Toníkem, i za pomoci moderní techniky odvedli letos pořádný kus práce.

Text a foto Jitka Říhová

Tour de Battaglia 2021

Druhá srpnová sobota patřila od rána mezi ty krásné letní dny s blankytně modrou oblohou a s ostře pálivými paprsky slunce. Ty také již během dopoledních příprav přivedly účastníky cyklistické akce „Tour de Battaglia 2021“ pod stínící korunu majestátné zábořské lípy za budovou obecního úřadu, kde probíhala prezentace a uvítání ze strany pořadatelů.

Nejmladší účastník se prozatím jenom vezl

Obec Záboří totiž letos převzala pomyslnou „startovní čáru“ z Buzic a poprvé tak vzpomínková jízda příznivců cyklistiky a cykloturistiky na legendárního cyklistu, barona Christiana Battaglia z Bratronic, odstartovala právě u nás v Záboří – v místě, kde je Christian uložen na hřbitově k poslednímu odpočinku vedle své sestry Blanky. Jeho bojovné srdce po celý život bilo pro amatérskou cyklistiku, pohánělo jej na životní trase neuvěřitelných 935 000 ujetých kilometrů, nejen při tisíci závodech za 62 sezon, až nakonec dne 24. srpna 1991 dotlouklo - jak jinak než v sedle milovaného kola, nedaleko Strakonice ve směru na Bratronice, v lese Tisovíku.

Přes 160 Christia-
nových kamarádů, přátel, lidí, kteří ho znali, i těch, kteří si na něho ani pamatovat nemohou, jmen význačných, slavných, méně slavných i neslavných, u příležitosti 30. výročí jeho úmrtí společně vyjelo právě tím směrem po desáté hodině od budovy Obecního úřadu v Záboří, aby vyjádřili osobně každý z nich svou účastí úctu k to-
muto vzácnému sportovci a skromnému člověku, i svou velkou lásku k cyklistice.

Peloton samozřejmě nebyl závodní, už kvůli věkové rozmanitosti to ani nebylo možné, ale symbolizoval poselství sportovního nadšení, lidského odhodlání a možná i vítězství sama nad sebou, právě jak napsal Ota Pavel o Christianovi Battaglia na začátku své povídky Baroni na

Na startu nadšenci v každém věku

kolech: „Podle mě je jedním z největších sportovců na světě. Zní to fantasticky. Christian totiž nevyhrál ani jeden velký závod. Ani Tour de France, ani Tour de Boheme, ani Praha - Karlovy Vary - Praha. Ale: Co jestli trénoval víc než ostatní? Co jestli musel překonávat víc překážek? Co jestli zvítězil tisíckrát nad sebou?“

Písecký KVP v dobových oblecích a na retro kolech

Věřím, že každý účastník si z této akce odnesl spolu s pamětním listem také hezké a snad nezapomenutelné vzpomínky, třeba na setkání s přáteli, popovídání si s novými kamarády nebo na projížďku půvabnou krajinou. A snad i těšení se na setkání příští.

Kromě zvučných jmen v pelotonu byla jeho ozdobou i malá výprava z Klubu velocipedistů Písek v sestavě Věra Žáčková, Hana Königová, Martina Vomáčková, Dan Tešar a Olga Pincová, kteří již potřetí tuto akci absolvovali na retro kolech v půvabných dobových elegantních kostýmech. Jak dámy, tak pánové dělají svému spolku založenému v roce 1887 čest.

Text a foto Jitka Říhová

Zábořská pouť

V sobotu 26. června se u nás v Záboří konala tradiční pouť. Každá pouť je jiná. Ty před covidem byly samozřejmě bohatší hlavně z hlediska pouťového programu. Každý jistě pochopí, že program na letošní pouť nemohl být zajištěn a objednan dopředu. Vždyť nikdo netušil, co bude. Jak to bude s rozvolňováním covidových opatření, jak se situace vyvine, jestli bude vůbec možné se sejt ve větším počtu. Můžeme být jenom rádi za to, že se letošní pouť vůbec uskutečnila. Snad to tak většina rozumných lidí bere.

Hlavním bodem programu letošní zábořské poutě pod lípou bylo posvěcení a křest nového hasičského auta Ford transit, které naši hasiči dostali. Moderování celého odpoledne se ujala Jitka Říhová. Nejdříve přivítala vzácné hosty: pana senátora MUDr. Bc. Tomáše Fialu, MBA, paní Jaroslavu Boukalovou, starostku Okresního sdružení hasičů Strakonice, pana plk. Ing. Otu Šmejkalu, ředitele územního odboru Hasičského záchranného sboru ve Strakonících, pana faráře Římskokatolické farnosti Záboří P. Rudolfa Huška a požádala každého z nich o pár slov. Poté promluvil současný předseda SDH Záboří, pan Josef Vydra. Krátce zhodnotil dlouholetou činnost SDH, připomenul četné úspěchy v soutěžích, vyzdvihl aktivní členy a zvláště pak ty, kteří se celý život věnovali práci v SDH. Minutou ticha jsme pak uctili ty, kteří už mezi námi bohužel nejsou.

Samotný akt požehnání a křtu hasičského vozu provedl pan farář P. Rudolf Hušek. Pan starosta Michal Říšský předal klíče od automobilu veliteli zásahového družstva panu Jiřímu Čadkovi. Ať ten červený krasavec slouží dobře nejen při zásazích hasičů, ale ať je spolehlivě vozí na různé soutěže a jiné akce. Nutno ještě dodat, že auto bylo financováno z dotací Jihočeského kraje (300 tisíc Kč), Ministerstva vnitra-generálního ředitelství HZS (450 tisíc Kč) a zbytek (396 tisíc Kč) doplatila obec.

Další bod programu zajistila místní mateřská a základní škola. Je s podivem, co za tak krátkou dobu po skončení distanční výuky děti stihly nacvičit. Roztomilé vystoupení „školáčeků“ na pěknou písničku Náušnice

z třešní předvedly děti s nadšením sobě vlastním a své vystoupení si moc užily. Jejich starší kamarádi z 1. - 7. třídy v kostkovaných košilích si s chutí zatancovali country tance. „Babky“, ze kterých se vyklubaly šikovné gymnastky, byly rovněž skvělé. Díky všem učitelům za bleskové nacvičení tohoto programu s dětmi.

Děti z MŠ při svém pouťovém vystoupení

Program pokračoval koncertem Lukáše Písaříka. Lukáš pochází z Hořovic, ale od malinka vyrůstal v jižních Čechách a podstatnou část svého dětství strávil v Záboří. Tady také začala jeho hudební kariéra, když začal hrát na flétnu a kytaru. Je absolventem pražské konzervatoře Jaroslava Ježka. Od roku 2006 zpívá v RockOpeře Praha a v roce 2010 nastoupil do metalové formace SEVEN, se kterou odjel několik evropských turné. Nyní navíc vystupuje s kapelou PLAN B. Je hezké se o něm dočíst, že má rád malebnou vesničku Záboří a že právě tady se koná jeho první koncert po covidové přestávce, tedy v jeho domovině. Sama ho mám v paměti, jak ho maminka táhne ráno do školky a on řve na celou ves. Když jsem mu to připomněla, řekl jen, že řve pořád, ale do mikrofonu. Nutno říci, že mu to „řve“ krásně.

Lukáš Písařík s kapelou

Večer potom hrála kapela RESTART a nikomu ani nevadilo, že občas přišla přehánka. Vždyť se sedělo pod stany. Jídla a pití bylo také dost, co víc si přát. Jenom

snad to, aby o další pouti za rok byla už „normální doba“. Pořadatelé si to jistě vynahradí a připraví program o trochu bohatší. Všem organizátorům zábořské poutě patří dík za uspořádání této akce, stejně tak všem obsluhujícím a zvláště pak panu Michalovi Bělemu za sponzorský dar ve formě klobás.

Jaroslava Vodičková

Soutěž v grilování prasat

Poslední prázdninovou sobotu 28. srpna 2021 se v Zábοří „pod lípou“ uskutečnil již druhý ročník soutěže v grilování prasat. V letošním roce převzali pořadatelskou štafetu obyvatelé a přátelé Bratronic a soutěže se zúčastnilo 5 týmů. Hosté tak měli možnost ochutnat grilované maso od soutěžících z Bratronic, Čechelovic, Jiřičné, Lažánek a Zábοří.

Po náročných přípravách byla akce ve 13 hodin zahájena a o chvíli později si již hosté pochutnávali na prvních porcích zlatavých pečenek. Ochutnávalo se až do pozdních odpoledních hodin a všichni s napětím očekávali, který z týmů vyhraje.

Pohodové odpoledne svým vystoupením zpestřily mažoretky Prezioso Blatná, potleskem bylo oceněno také vystoupení mladých mužů z klubu Free Workout Písek. Děti si mohly zařadit na skákacím hradu, dopřát si „tetování“ a malování na obličej. Pro dospělé byla zajímavou výzvou pivní štafeta.

Vítězný tým ze Zábοří

Kolem 18. hodiny již byla všechna grilovaná prasata snědena, hlasování ukončeno a soutěžící i hosté vyhlíželi výsledky soutěžního klání. A že to byl vyrovnaný souboj!

Na posledním pátém místě se umístil tým z Jiřičné, čtvrté a třetí místo se shodným počtem bodů obsadily týmy z Bratronic a Lažánek, druzí v pořadí skončili soutěžící z Čechelovic. A vítězem se stal tým ze Zábοří. Ještě jednou gratulujeme!

Po vyhlášení výsledků se rozezněly první tóny koncertu kapely Avengers. A dál se jedlo, pilo, tančilo, všichni se bavili a užívali krásného večera.

Velké díky patří všem soutěžícím, účinkujícím a lidem, kteří neúnavně pomáhali s přípravami akce, průběhem i závěrečným úklidem. Také děkujeme obci Zábοří za poskytnutí příhodného areálu „pod lípou“ pro uspořádání soutěže. A v neposlední řadě děkujeme všem návštěvníkům, hostům, přátelům za účast, podporu a příjemnou atmosféru. Za rok se budeme těšit na 3. ročník soutěže v grilování prasat. Na shledanou!

Obec Bratronic

Vzpomínka na Františka Koutenského

Poslední dva roky velmi ovlivnily životy mnoha z nás. Bohužel na Valné hromadě tělovýchovné jednoty jsem si uvědomil, kolik mých známých už na ni bohužel nemohlo přijít. Takto „smutný rok“ jsem ještě coby předseda tohoto spolku nezažil. Všechny velmi zasáhl především odchod Františka Koutenského. Tento vždy energický člověk působil i jako starosta obce a život Zábοří bez něj si mnoho z nás nedokáže představit.

Fanda byl můj předchůdce ve funkci předsedy tělovýchovné jednoty a stál dlouhá léta v jejím čele. Vždy jsem na něm obdivoval jeho zapálení pro sport, nevynechal jedinou sportovní akci v obci, ačkoli nebyl volejbalistou, téměř vždy stál u postranní čáry hřiště a sledoval, jak to Žížaly zrovna dneska válí. Zasněvil mě i do mnoha tajů „bafuňářské“ práce, díky jeho radám ale i následné pomoci jsem mohl bez větších problémů proplouvat mezi všemi úskalími administrativy a řízení organizace. Velmi rád jsem s ním vždy zasedl v Zábοřské hospůdce, kde jsme probrali od sportu přes zdraví a politiku snad všechna témata, na která si jen můžete vzpomenout.

Najednou ale jeho „předplacené“ místo v Zábοřské hospůdce, ve sportovním dění, v obci zůstalo navždy prázdné. Určitě ale budu mluvit za mnoho z nás, když vyřknu, že Fanda sice už nikdy nepřijde mezi nás, ale jeho odkaz zůstane nejenom v Zábοří určitě navždy pevně zakořeněn v našich srdcích.

MG

Z činnosti TJ ZD Zábore

Ačkoli současná situace stále sportu příliš nepřeje, přeci jen se v letních měsících v Zábore sportovní aktivity nezastavily. V srpnu proběhly největší letní akce - turnaj tenisových čtyřher a volejbalová Záborská smeč. Obou akcí se zúčastnili i domácí sportovci, na čelní umístění tentokrát nedosáhli. Léto bylo v Zábore zasvěcené i cyklistice, opět zde poměřili v českém poháru své síly přední čeští cyklisté, pro ty amatérské byl připraven i hojně navštívený Memoriál Christiana Battaglii.

V netradičním termínu proběhla začátkem září také Valná hromada TJ, která shrnula činnost spolku za poslední dva roky.

Věříme, že tentokrát již koronavirová epidemie sport opět úplně nezmrází a pohybu lační jedinci se budou moci věnovat svým koníčkům bez větších omezení.

MG

Záborská smeč 2021

Poslední srpnová sobota bývá pravidelně zasvěcena volejbalovému turnaji smíšených družstev Záborská smeč. Bohužel v loňském roce byla tradice této akce přerušena a vinou koronavirové epidemie se na putovním poháru objevil vítězný štítek s názvem „Covid 19“. O to smutnější byl fakt, že bylo přihlášeno téměř rekordních 10 týmů. V letošním roce nakonec účast nebyla tak hojná, o vítězství se přijelo poprat nakonec 5 družstev.

Domácí tým při focení pro média

Jedním z nich byly i domácí Žízaly, které doufaly, že při nesporné kvalitě prvních dvou týmů získají alespoň 3 místo. Bohužel hned těsná prohra v 1. zápase jim tuto naději vzala, a i přes zlepšené výkony se Záboreáci museli spokojit s neoblíbenou 4. příčkou. Opravdovou tečku (bohužel ne za koronavirem) za turnajem udělal poslední zápas mezi oběma favorizovanými týmy ze Strakonice a Rožmitálu, ve kterém po obrovském boji nakonec slavili Středočeši, kteří si i díky zapojení turnaje do dotačního programu české unie sportu „Sportuj s námi“ odvezli krásné ceny, podobně jako všechny ostatní týmy.

Za rok snad s větším počtem účastníků a za hezčího počasí na viděnou.

MG

Turnaj čtyřher v tenisu

V sobotu 7. srpna se na tenisových kurtech v Zábore uskutečnil již v pořadí 18. ročník memoriálu Miroslava Petráška v tenisových čtyřhrách, který postupně na památku dalších zesnulých kamarádů tenistů přijal do svého názvu i Františka Škodu a Miroslava Augustina.

Na dvou tenisových kurtech poměřilo za krásného počasí své síly 10 párů ze Zábore, Strakonice, Prahy, Blatné, Teplic a Písku. Po tvrdých bojích v základních skupinách a vyřazovací části se do finále probjovaly dvojice Horák, Brož (na fotce s hlavním pořadatelem Josefem Slavíkem) a Brožová, Švejda. V sourozeneckém souboji měl nakonec navrch ten mladší – Václav, který se svým deblovým partnerem ovládl závěrečný zápas v poměru 6:2.

Zábore reprezentovali Milan Švec, Josef Vydra, Martin Říha, Michal Dumský a Josef Slavík, všichni se ale nakonec museli sklonit před uměním výše zmíněných hráčů.

Celý turnaj se nesl v tradičně přátelském duchu, o energii všech účastníků se v bufetu postaraly Olina Mertová a Martina Petrášková, sladké dezerty vzešly z rukou Jarky Augustinové, Věry Škodové a Marie Antonyové. Velké poděkování patří nejenom jim, ale i sponzorům akce – firmě Duotip (M. Říha), Radku Hruškovi, Radku Šimsovi, Milanu Švecovi, Aleši Augustinovi, Josefu Slavíkovi a firmě Jatky Hradský.

Za rok se těšíme opět na všechny milovníky bílého sportu.

Text Josef Slavík, MG, foto Martina Petrášková

Aktuality ze školních škamen

ZÁBOŘÍ ZŠ

Letošní školní rok jsme zahájili ve středu 1. září. Všichni jsme byli rádi, že se tentokrát začátek školního roku obešel bez karantény či izolace žáků a učitelů. Září bylo tak trochu adaptační, přece jen po loňské distanční výuce a po letních prázdninách museli učitelé i žáci nastoupit do běžného rytmu školy.

V polovině září jsme konečně zhlédli několikrát odkládanou interaktivní výstavu a divadlo s názvem Vynálezy Leonarda da Vinci od společnosti Pernštejni. 6. října jsme vyrazili do blatenského kina, abychom se díky filmu a vyprávění pana Tulise dozvěděli více o N. Wintonovi a jeho neuvěřitelné „síle lidskosti“.

Letos jsme si nenechali ujít ani výlov rybníka Chvalov. Jelikož se jedná o exkurzi, kterou se zájmem před pár lety sledovali žáci prvního i druhého stupně, rozhodli jsme se, že ani tento rok žáky o výlov nepřipravíme.

Trička vyrobená na kroužku „dovedných rukou“

Od října mohli žáci začít opět navštěvovat jednotlivé kroužky, a to lekce gymnastiky pro mladší a starší žáky (vedoucí p. uč. Jiroušková), čtenářský klub (p. uč. Kučerová a Srbová) a klub logických a deskových her (p. uč. Šmídová a Sekáčová), badatelský kroužek (p. uč. Šmídová), dále dovedné ruce (p. uč. Kadečková), náboženství (p. uč. Srbová) a keramika (ZUŠ Blatná – p. uč. Křivancová). V jednání je ještě kopaná.

Text Šárka Kučerová, foto Michaela Kadečková

Představení „Leonardo da Vinci“

Leonardo da Vinci patří bezpochyby k nejvýznamnějším malířům a vědcům všech dob. Umělecká agentura Pernštejni nám tohoto důležitého představitele renesance představila v úterý 14. září 2021.

V první části programu nám Pernštejni zahráli divadelní představení mapující Leonardův život od mládí až do smrti a připomněli nám okolnosti vzniku jeho nejvýznamnějších děl.

Druhá část byla koncipována jako interaktivní výstava, kde měli žáci možnost prohlédnout si a vyzkoušet kopie většiny da Vinciho vynálezů. Na obou protagonistech bylo vidět, že je samotné téma velmi zajímavé, ochotně poskytli dětem další informace a doplnili k vynálezům i vystaveným obrazům spoustu zajímavých detailů.

Text a foto Šárka Kučerová

Loučení s MŠ a ZŠ Záboří

Loučení se uskutečnilo ve středu, 30. 6. na dvoře obecního úřadu pod lípou. Každé loučení je těžké a toto se opakuje každoročně, i když ti hlavní aktéři jsou pokaždé jiní. Do „velké školy“ odchází letos šest předškoláků: Lucie Liphartová, Lukáš Duběda, Adam Finěk, Thomas Šesták, Mikuláš Běle a Tomáš Fořt. Jejich mladší kamarádi se tentokrát na ně přišli podívat a pozorně poslouchali, co je také zanedlouho čeká. Pan starosta je i jejich doprovod přivítal a popřál jim, aby se jim ve škole líbilo, aby měli hodnou paní učitelku a plno kamarádů. Dostali dárek od obce a s chutí si připili dětským šampaňským na to, co je po prázdninách čeká.

Jedno loučení vystřídalo druhé. Se svou základní školou se přišli rozloučit devátáci. Bylo jich dvanáct, tři

dívky a devět hochů: Sofie Poláková, Veronika Dumská, Eliška Řihová, Vítek Flaška, Václav Bašta, Vít Bašta, Matěj Bezpalec, Jaromír Hájek, Jiří Čadek, Patrik Pekař, Petr Majer a Adam Volf. Už složení této třídy předurčovalo jistě tento kolektiv k tomu, že to nebude zrovna tichá a bezproblémová společnost. Jak zmínila úvodem svého projevu jejich třídní, samozřejmě s nadsázkou, že stopa, kterou zanechali ve škole, se projevila na psychickém stavu místních pedagogů a že konečně nastala chvíle, ke které učitelé s nadějí vzhlíží už několik let. Průšvihy raději nezmiňovala, asi by to trvalo dlouho. Ale dodala, že i v této třídě, kde byla v pořadí už třetí třídní učitelkou, bylo několik světlých výjimek, na které se dalo spolehnout. Až prý s nimi přestanou cloumat hormony, zvítězí inteligence nad leností a oni pak ty střední a třeba i ty vysoké školy dostudují. Určitě je čeká spousta životních lekcí, život není jen zábava a existují pravidla, která se dodržovat musí. Všechno je to teď jenom na vás – pokračovala paní učitelka a jménem celého pedagogického sboru jim popřála krásný život, plný splněných snů.

Ředitel školy jim rovněž pogratuloval, připomněl jim, že dveře školy budou pro ně stále otevřené a budou moci kdykoliv přijít, ať už pro radu nebo se pochlubit svými úspěchy. Pan starosta jim popřál, aby se jim všem dařilo při dalším studiu a aby úspěšně překonávali všechna úskalí, která jim život připraví. Jménem všech spolužáků poděkoval všem pedagogům a školským pracovníkům Vít Bašta. Následovalo rozdání posledního vysvědčení ze základky, dárků a samozřejmě přípitků.

Nám nezbyvá jen popřát všem školákům, aby se jim v nových působištích dařilo a mohli se vyučovat ve svých lavicích a ne za monitory počítačů či notebooků při distanční výuce.

Text Jaroslava Vodičková, foto Kateřina Srbová

Dopis panu Wintonovi

6. 10. 2021 se žáci naší školy (5. – 9. třída) zúčastnili vzdělávacího programu „Nicholas Winton – Síla lidskosti“, který pro školy na Blatensku připravil pan Zdeněk Tulis. Film i beseda v dětech zanechaly velmi

silné dojmy, které pak vyjádřily například ve fiktivním dopise panu Wintonovi v hodinách slohu.

Záboří 11. 10. 2021

Drahý pane Wintone,

upřímně Vám děkuji za veškeré skutky, které jste za svůj život stihl vykonat. Chtěla bych se Vás zeptat, jak Vás napadlo zachraňovat úplně cizí děti a riskovat pro to svůj vlastní život? Díky tomu, že jste byl tak statečný a prozíravý, jste se, ačkoliv jste o to neusiloval, stal jak hrdinou, tak známým člověkem a nadějí pro stovky rodičů židovských dětí. Zároveň jste byl neskutečně skromný a o svých činech nikomu neřekl. Za svůj život jste musel zažít spoustu úžasných věcí a Vaší hlavou muselo proletět tisíce zajímavých pocitů, škoda jen, že nám už o tom nemůžete vyprávět Vy sám, ale musíme to poslouchat z jiných, cizích úst.

Tímto dopisem Vám chci vyjádřit svůj velký vděk a obdiv, protože jen a jen díky Vám se několik stovek dětí dožilo dospělosti a nezahynulo v koncentračních táborech. S úctou

Natálie Lísová, 8. ročník

Atletické závody v Blatné

Covidová epidemie nejenom, že vyhnala žáky ze školních lavic, ale v podstatě paralyzovala i naprostou většinu vědomostních a sportovních soutěží. Po půstu, který trval v podstatě rok a půl, přilétla první vlaštovka. ZŠ TGM Blatná společně se zábořskou ZŠ uspořádaly na opraveném tartanovém oválu tradiční závody v lehké atletice, které poslední zářijový den přivítalo sportovce z osmi škol z blatenského okolí. Připravit toto klání nebylo zrovna jednoduché, neboť bylo nutné společně s hygienickou stanicí určit pravidla, za kterých vůbec mohla soutěž proběhnout. Vše se ale vyřešilo, a tak do Blatné mohli vyrazit i Zábořáci.

Sportovcům nakonec docela hrálo do karet i počasí, jejich výkony téměř celý den doprovázely sluneční paprsky, které dokonale neutralizovaly ranní chlad. Na většině sportovců byla znát roční pauza, ale přesto byly k vidění i kvalitní výkony. Zábořákům se sice nedařilo úplně tak, jak bývali dříve zvyklí, ale i jim nakonec dvě medaile cinkly. Bronzové „placky“ si na krk pověsily Marie Machová v běhu na 800 metrů a Natálie Palečková (na fotografii) ve skoku dalekém.

Důležitější než samotné výsledky ale byla skutečnost, že se děti konečně mohly setkat na sportovní akci a porovnat své síly s žáky jiných škol. Věřme, že to nebude opět poslední podobná událost, neboť sport všem již opravdu chyběl

Text MG, foto Veronika Rychtářová

Informace ze zasedání OZ č. 14, 15

- Zastupitelstvo obce schválilo poskytnutí finančního daru Svazu tělesně postižených z.s. na rok 2021 ve výši 5 000 Kč.
- Zastupitelé rovněž schválili poskytnutí finančního daru ve výši 5 000 Kč organizaci Český svaz včelařů, z.s., Záboří u Blatné.
- OZ schválilo účetní závěrku ZŠ a MŠ Záboří a výsledek hospodaření ZŠ a MŠ Záboří za rok 2020 – bez výhrad. Hospodářský výsledek ve výši Kč 53 945,72 bude převeden do rezervního fondu.
- OZ schválilo žádost o výjimku v počtu žáků ZŠ Záboří na školní rok 2021/2022.
- Zastupitelé schválili uspořádání cyklistického závodu Memoriál Christiana Battaglii v obci Záboří v sobotu 24. 7. 2021.
- OZ schválilo účast obce Záboří v projektu „Snížení produkce komunálního odpadu zavedením odděleného sběru a zpracování popelovin z domácích topenišť na výrobky k lokálnímu a regionálnímu využití“. Velkým přínosem pro obec by v případě realizace projektu, bylo výrazné snížení objemu směsného komunálního odpadu v topné sezóně.
- Starosta obce seznámil ostatní zastupitele s plánem v roce 2022 financovat z Programu obnovy venkova vybudování chodníků v nové zástavbě v lokalitě U Vůsovky. Tyto chodníky jsou plánované již od počátku výstavby, ale dosud na ně v rozpočtu obce nebyly vyčleněny finanční prostředky.
- OZ prodiskutovalo nabídku divadelního spolku Čelakovský ze Strakonice na představení nazvané Upokojenkyně. Představení mělo proběhnout již loni na podzim, ale kvůli Covid 19 se nekonalo. Zastupitelé se shodli, že vzhledem k tomu, že kulturního vyžití v minulých měsících moc nebylo, bude divadelní představení příjemným zpestřením podzimu. Termín byl stanoven na 22. říjen 2021 v 19 hodin.

Blanka Potůčková

Významného výročí se dožívají

Listopad	Antonyová Anežka	84 let
	Mašek Josef	83 let
Prosinec	Říhová Božena	82 let
	Říšský František	65 let
	Ungrová Marie	81 let

Obec Záboří přeje všem jubilantům pevné zdraví!

Nový zábořský občanek

Dne 7. července 2021 se manželům Evě a Martinovi Bukovým Záboří 93, narodila dcera Veronika.

Popřejme tímto malé Verunce na její dlouhou cestu životem hlavně hodně zdraví a štěstí!

Opustili nás

Dne 23. 7. 2021 zemřel pan František Koutenský, 25. 9. 2021 nás navždy opustil pan Jaroslav Vorba.

Čest jejich památce!

Volně pobíhající psi

Tímto bych chtěl požádat chovatele a majitele psů, aby si dávali pozor na své mazlíky a nenechávali je volně pobíhat po vesnici. Vaši mazlíci mohou někoho vystrašit, a hlavně dělají nepořádek. Je skoro pravidlo že vytahují z košů umístěných po vesnici zbytky a obaly od potravin, které roztrhají a rozhází vedle košů. Poté toto musí jít někdo uklidit a majitelé psů to nejsou. Prosím, dohlédněte na své psy.

Michal Říšský, starosta obce Záboří

Na celkových finančních nákladech tohoto vydání zábořského zpravodaje se podílela firma:

RUMPOLD-P s.r.o.
Úslavská 27, 301 44 Plzeň
Provozovna Sušice
e-mail: susice@rumpold.cz
www.rumpold.cz

Rumpold

KOMPLEXNÍ SLUŽBY V OBLASTI NAKLÁDÁNÍ S ODPADY
SBĚR, SVOZ, TRÍDĚNÍ, ZPRACOVÁNÍ A ZNEŠKODŇOVÁNÍ ODPADŮ • VÝKUP DRUHOTNÝCH SUROVIN
AUTODOPRAVA, KONTEJNEROVÁ PŘEPRAVA • PORADENSKÁ ČINNOST

středisko Sušice Nová 240, 342 01 Sušice Tel./Fax: 376 520 519 Mobil: 606 732 244	středisko Klatovy Náměstí míru 65, 339 01 Klatovy Tel./Fax: 376 323 383 Mobil: 725 571 851
---	--